

ЗЯЛЬВЯНАЧКА

Першая на Зельвеншчыне
вучнёўска-бацькоўска-настаўніцкая газета
сярэдняй школы №3

Вінішваем з Днём настаўніка !

Паважаныя настаўнікі!

Віншуем вас з
прафесійным святам!

Ад душы жадаем вам
кахання, дабрыні, вернасці
і ўсяго таго, што
ўпрыгожвае наша жыццё,
што сагравае і напаяўняе сэрца.

Няхай у вашых хатах
пануе мір і згода, няхай вашы
дзеці радуюць вас. Няхай вашы
вочы будуць пільнымі, каб

бачыць усю шматколернасць
жыцця, а сэрцы, поўныя кахання да
людзей і спачування да іх. Няхай
душа ніколі не ведае адзіноты.
Няхай заўсёды побач з вамі будуць
вашы каханыя, вашы блізкія, вашы
сябры. І ўсім ім і вам жадаем здароўя,
жыццялюбства і веры.

Са святам!

Дырэкцыя школы,
прафкам.

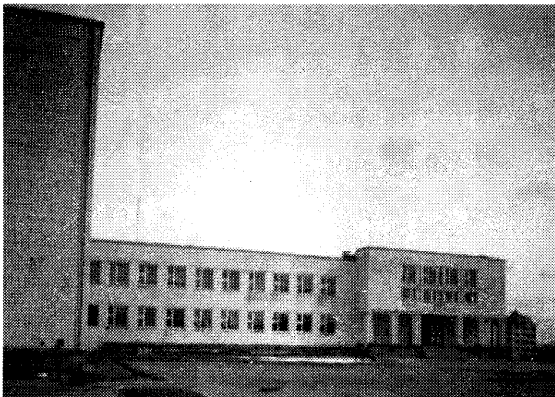
Мая настаўніца.

Я не забуду ніколі
Сшыткі, пеналы, буквар.
Першыя радасці ў школе,
Першай настаўніцы твар.

Я не забуду ніколі
Рукі яе, што вялі
Нас, як на роднаму полі,
Па неабсяжнай зямлі.

Я не забуду ніколі
Добрых і ясных вачэй.
Можа ад іх наваколле
Стала шырэй і ярчэй.

Першай настаўніцы словы,
Дзе мне не здарыцца быць,
Так, як і матчыну мову,
Нельга ніколі забыць.
С.Грахоўскі.

школа № 3

Віншаванні

Паважаны педагогічны калектыў сярэдняй школы №3!

Ад імя бацькоў 11"б" класа і ад сябе асабіста віншую вас з прафесійным святам – Днём настаўніка! Жадаю вам мошняга здароўя, поспехаў у працы, асабістага шчасця, дабрыві, лясла, сілы, узаемаразумення і вялікага цярацення ў выхаванні нашай змены.

Мы, бацькі, спадзяемся, што вучні 11 класа апраўдаюць нашы і вашы надзеі і прыкладуць усе свае намаганні, старанне ў авалоўванні ведамі, паспяхова закончаць навуцальны год і паступіць у навуцальныя ўстановы, і ваша высакародная праца не будзе дарэмнай, за што мы вам удзячны ад усяго сэрца.

Т.У.Месячык.

Віншум увесь настаўніцкі калектыў СШ № 3 з настаўніцым святам – Днём настаўніка. Жадаем вам добрых адказаў ваших вучняў, цярацення, здароўя, шчасця і ўсяго самага найлепшага.

Вучні 11 "Б" класа.

Паважаны настаўнікі!

Сардэчна віншум вас з прафесійным святам – Днём настаўніка. Жадаем вам мошняга здароўя, сямейнага дабрабыту, вечнай маладосці, творчых поспехаў, выдатных вучняў і бацькоў, якія вас разумеюць.

*Удачи вам, сельские и городские,
Уважаемые учителя!
Добрые, злые и никакие
Капитаны на мостике корабля ...
Удачи вам, дебютанты и асы,
Удачи! Особенно по утрам,
Когда вы входите в школьные
классы...*

З вялікай удзячнасцю за вашу працу выпускнікі 2000 года.

Паважаны настаўнікі!

У гэты святэчны для вас дзень прыміце мае шчырыя віншаванні з нагоды прафесійнага свята.

Жадаю вам творчага натхнення, таленавітых вучняў, аднадумцаў у асобе бацькоў, здароўя і дабрабыту вам і вашым сем'ям.

Няхай вашы выхаванцы радуць вас сваімі ведамі і дасягненнямі.

Т.К.Сімко,

член Савета школы.

Настаўнік не робіць кар'еры. Ён прыходзіць у школу настаўнікам і пакідае яе ў тым жа званні, хіба што толькі прыбаўляе слова пенсіянер. Ён-артыст, але яго слухачы і глядачы не апшадзіруюць яму. Ён-скульптар, але яго працы ніхто не бачыць. Ён-урач, але яго пацыенты рэдка дзякуюць яму за лячэнне і далёка не заўсёды хочуць лячыцца. Дзе ж ўзяць яму сілы для штодзённага натхнення? Толькі ў самім сабе, толькі ў ўсведамленні вялікасці сваёй справы. І толькі ў падтрымцы ўсяго грамадства, у павысе грамадства да яго.

Сёння мы віншум з Днём настаўніка калег, якія пакінулі сцены школы са званнем пенсіянер:

Генюш Ірыну Уладзіміраўну,
Лазута Раісу Іванаўну,
Кажамякіну Ніну Пятроўну,
Чыграй Зінаіду Міхайлаўну,
Голуб Марыю Паўлаўну,
Шэйнак Марыю Ігнацьеўну,
Краўцову Лідзію Іванаўну,
Барысевич Надзею
Аляксандраўну,
Капіца Тамару Ціханаўну.

Жадаем вам, паважаныя жанчыны, здароўя, аптымізму, сямейнага дабрабыту, павягі ад тых, хто з вамі побач.

Паважаны Настаўнікі!

Прыміце самыя шчырыя віншаванні са Святам. Хачу выказаць Вам сваю ўдзячнасць і пажаданні ўсяго самага найлепшага, як былі вучань, мужык настаўніцы і бацька вучаніцы.

Вялікі дзякуй за Вашу працу, за Вашу вернасць абранай прафесіі, якой Вы не здрадзілі ў сённяшні нялёгкі час, падаўшыся на "лёгкі хлеб" і больш прыстойныя заробкі.

Няхай сёння цёплыя і шчырыя словы Ваших вучняў падымуць Вашы настроі і натхненне. І калі, нягледзячы на спадзяванні, Вы не атрымаеце чаканых паштовак з віншаваннямі ад сваіх былых вучняў, даруйце ім, як даравалі ім заўжды. Будзьце ўпэўнены, яны часта думаюць аб Вас з пяшчотай і замілаваннем.

Нізкі паклон маім Настаўнікам: Елізавете Паўлаўне Лізуновай, Тамары Ціханаўне Осіпавай - Капіца, Яўгену Васільевічу Сончыку, Ганне Паўлаўне Дабрыян, Екацярыне Іосіфаўне Папавой, Зінаідзе Міхайлаўне Чыграй, Уладзіміру Станіслававічу Дзєрачэніку, Канстанціну Альбінавічу Ляоніку і ўсім Настаўнікам Зельвенскай сярэдняй школы 70-х гадоў.

Цяжэй няма стратаў у жыцці, чым страты блізкіх людзей. Хачу ўспомніць добрым словам і малітваю Настаўнікаў: Івана Васільевіча Іоську, Галіну Дзмітрыеўну Флярэву, Алу Матвееўну Сончык, Мікалая Рыгаравіча Ставенка, Вольгу Антонаўну Клубовіч, Ніну Васільеўну Калеснікаву, Анатоля Васільевіча Масальскага. Вас няма сёння з намі, але ўдзячнасць, павага і памяць соцэн Ваших вучняў будзе жыць доўга.

Юры Качук,

бацька Юлі, вучаніцы 8 "А" класа.

Калектыў СШ № 3.

Вось і лета прайшло...

Лета-цудоўная пара года! Лета-час самых доўгіх канікул. У кожнага вучня засталосся шмат незабыўных момантаў з гэтага часу. Сваімі ўражаннямі пра летні адпачынак мы папрасілі падзяліцца вучняў нашай школы.

У жніўні я паехала ў лагер "Эрудыт", які створаны на базе лагера "Блакітная хваля". Першыя дні былі не надта цікавымі. Але з кожным днём жыццё ў лагеры мянялася. Кожны вечар праводзіліся мерапрыемствы. Адно з іх мне запомнілася больш за ўсё. Гэта "Дзень наадварот". Кожны хлопчык павінен быў быць дзяўчынкай, а дзяўчынкі-хлопчыкамі. Дзяўчынкі павінны былі насіць адзенне хлопчыкаў і наадварот. Надта цікавы выгляд мелі хлопчыкі, пераадзеныя ў дзяўчынак. Ім прыйшлося насіць кароткія сарафаны і маленькія хвосцікі на галаве. І хадзіць яны павінны былі так, як дзяўчынкі. Было смешна і цікава.

Такіх вясёлых мерапрыемстваў было шмат. І цяпер, калі я іх ўспамінаю, мне хочацца ў лагер зноў. Хочацца вярнуць тых сяброў, якія былі разам у атрадзе, тых вясёлых, што працавалі з намі. І наогул, хочацца вярнуць той час- канец лета 2000 г.

Федарава Іна,
вучаніца 7"Б" класа.

Шчыра кажучы, я лічу, што мне вельмі пашанцавала: я змагла адпачыць 10 дзён у Венгрыі, у горадзе Байя.

Дзякуючы актыўнаму ўдзелу ў распрацоўцы праектаў у глабальнай сетцы Інтэрнэт, мне прадставілася магчымасць пазнаёміцца з дзецьмі з 14 краін. Група з Беларусі складалася з 5 вучняў і кіраўніка. Сустрэлі нас, нягледзячы на тое, што мы прыехалі ноччу, вельмі цёпла і гасцінна. Размаўлялі мы амаль толькі на англійскай мове, што і дало магчымасць папоўніць свае веды.

Мэта нашага падарожжа – прадставіць беларускую культуру і пазнаёміцца з культурай, нацыянальнымі традыцыямі іншых краін. Было спраўды цікава даведацца, як жывуць людзі ў Грузіі, Андоры, Македоніі, Румыніі і інш.. Я магу з упэўненасцю сказаць, што нам не было сорамна за Беларусь, мы ганарыліся сваёй Бацькаўшчынай. Экскурсіі па музеях, гораду нас проста захаплялі. Адпачынак, спёка 40 °С, р.Дунай –

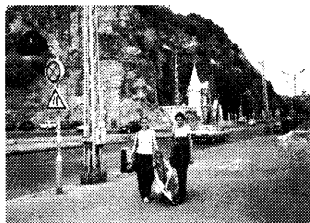
Я думаю, што кожны чалавек любіць лета. Таму што немагчыма не любявацца высокімі зялёнымі бярозкамі на ўскрайку лесу, магутнымі дубамі, прыгожымі рознакаляровымі кветкамі, матылькамі, якія, трапечучы сваімі крыльцамі, пералітаюць з кветкі на кветку, спевамі птушак.

Мне вельмі спадабалася, як я правяла свае канікулы. Амаль кожныя выходныя я ездзіла разам з бацькамі ў лес на ягады, на грыбы. Мне вельмі падабаліся моманты, калі ўваходзіш у светлы лес і адразу бачыш вялікую сакавітую сунічку ці свой першы маленькі баравічок. У такія моманты здаецца, што гэта самы цудоўны дзень у тваім жыцці.

А яшчэ я гуляла са сваімі сябрамі на вуліцы. Чым толькі мы не займаліся: і ў футбол гулялі, і ў хованкі, і ў валейбол, і ў іншыя гульні. Я была на вуліцы з раніцы да вечара. А калі прыходзіла дадому, чытала захапляльныя кнігі, малывала на розныя тэмы.

Адным словам, я цудоўна праводзіла час.

Бушыла Алеся, вучаніца 7"Б" класа.

гэта цудоўна. Усё было так незнаёма і так вабіла да сябе. У нас зусім не было часу сумаваць. Кожны дзень мы займаліся нечым новым: то нас вучылі рабіць сувенирчыкі з бісера, то мы плялі і мылі са скуры, то рабілі габелены і гэта яшчэ далёка не ўсё. А кожны вечар мы наведвалі дыскатэкі, куды прыходзілі венгерскія юнакі і дзяўчаты.

Я не магу абмінуць увагай экскурсію на сталіцы Венгрыі – г.Будапешце. Гэта было проста цудоўна: будынкі, помнікі архітэктуры ўражвалі сваёй велічыняй і прыгажосцю, масты праз

Самыя вялікія канікулы, летнія, я правёў у маёй цёткі. Яна жыве ў Расіі, дакладней у прыгожым горадзе Смаленску. Гэта вельмі старажытны і таму цікавы горад. Ён падзелены на шмат частак, якія аддзяляюцца крэпаснымі сценамі. У старажытнасці так было лягчэй абараняцца ад ворагаў. Калі адну частку захопіць вораг, то можна было схавання ў другой.

У горадзе шмат музеяў. Вельмі цікава было ў музеі вяскавых фігур.

У Расіі я наспрабаваў усходняе блюда пад назвай "Шаурма". Гэта ляпёшка, у якую закручана мяса з рознымі правамі і соусамі. Вельмі смачна.

У Смаленску мне вельмі спадабалася. Я хацеў бы мець яшчэ адну цётку, але ў ЗША.

Буглаеў А.,
вучань 7"Б" класа.

Дунай даўжынёй амаль 2 км. і, вядома, – горы. Венгрыя запомнілася мне, як краіна кветак, якія растуць там паўсюдна. Пасябраваўшы з дзецьмі з розных краін, мне было вельмі цяжка развітвацца з імі, але, дзякуючы Інтэрнэту і электроннай пошце, я падтрымліваю адносіны з некаторымі з іх. Магчыма, я выклала свае ўспаміны не вельмі паслядоўна, але прычына гэтаму тое, што ўражанне, якое я атрымала за 10 дзён, проста немагчыма адлюстравіць на паперы. Усё гэта дзякуючы майму ўдзелу ў праектах. Я хачу выказаць вялікую падзяку сваёй настаўніцы англійскай мовы Канецкай Н.Л. і настаўніку інфарматыкі Вярстаку С.Ф., бо дзякуючы ім, такая магчымасць ёсць у кожнага, хто працуе ў Інтэрнэце. Я хачу нажадаць усім вучням: "Працуйце, і ўсё ў вас атрымаецца".

Гедэравіч Вольга,
вучаніца 10 "Б" класа.

З
Я
Л
Ь
В
Я
Н
А
Ч
К
А
З

Вось і збылася мая мара пабываць у якой-небудзь іняшай краіне свету. За свае 15 год я не была нідзе, акрамя Беларусі і Украіны. А тут так папанцавала, ды яшчэ куды! У саму Румынію! Вельмі ганаруся тым, што ўвайшла ў лік гэтых ішчасліўчыкаў, і вельмі ўдзячна за гэта сваёй настаўніцы Канецкай Н.І. Сустрэлі нас у горадзе Дзегацінна. Мяне вельмі ўражала зненіня прыгажосці гэтага горада, а таксама ўнутраная прыгажосць людзей, якія там жывуць. Дарчы, кожны бачыў ліцця ў Дзегаці, які добра валодае англійскай мовай, выказаў жадаанне ўзяць прыхапушых рабят да сябе. Гэта іося была цудоўнай – мы жа час знаходжання ў сем'ях мелі машынасаць больш даведацца аб жыцці нашых румынскіх равенскіх. За гэтыя

некалькі озеі я пасябрала за многімі озеіцамі з іных краін, таму час я правяла там цудоўна. Размаўлялі мы паміж сабой толькі на англійскай мове, што одао вялікі іштуршок у пазнанні гэтай вельмі цікавай і прыгожай мовы. Больш багацейшым стаў і мой кругазію. Мы пабывалі ў трох краінах і іштатіках прыгожых гарадах. Ад паездкі засталіся самыя прыемныя ўспаміны і надзвычайны ўражанні. А мы так усе пасябралі за гэтыя 7 озеі, што не хацелася развітвацца, так хацелася яшчэ пабыць з новымі сябрамі! Але ж, як кажучы: "У дасіях ообра, але оола лепей". Таму трэба было ехаць дамоў. Няхай гэтыя оні мінулі, а ў сэрцы яны засталіся на ўсё астатняе жыццё.

Цяршка Марна, вучаніца 10 "Б" класа.

Як мы пачалі навучальны год.

Вось мы і правучыліся першы месяц навучальнага года. Як прайшоў гэты час, якія ўражанні засталіся ў нашых вучняў ад пачатку навучальнага года, што іх радуе, што хвалюе, а на што неабходна звярнуць увагу? Цікава, а што думаеце тыя, хто першы раз пераступіў парог нашай школы? А ці цяжка цяцікласнікам прывыкаць да новых настаўнікаў, якія іх вучаць? А што думаюць аб школе настаўнікі, якія пачалі працаваць толькі ў гэтым навучальным годзе, і вучні, якія прыйшлі да нас у гэтым годзе?

Прапануем вам, паважаныя чытачы, невялікія інтэрв'ю з вучнямі і настаўнікамі, якія падрыхтавалі нашы карэспандэнты: Ленец Эма(85), Шыла Ганна(85), Варстак Кацярына(85).

Мне вельмі хацелася, каб хутэй было 1 верасня. І калі гэты дзень наступіў, я была вельмі рада. Мне вельмі спадабалася школа. Яна выглядала як новая пасля летняга адпачынку.

Патаповіч Юлія, 4"А"

Я ўяўляў, што ў чацвёртым класе будзе вельмі цяжка і нават не хацелі ісці на лінейку. Настаўніца ў мяне вельмі добрая і дапаможа мне, калі ў гэтым будзе патрэба.

Кічук Андрэй, 4"А"

Мне хацелася пайсці ў школу таму, што я ўбачу там сваіх знаёмых і сяброў, ды сваю настаўніцу.

Лоўчая Ірына, 4"Б"

Мае ўражанні аб пачатку навучальнага года сумныя, таму што калі пачынаецца навучальны год, тады надыходзіць восень і пачынаюцца халады, прырода становіцца цёмнай, а неба шэрае.

І яшчэ трэба вучыцца

Юргель Юлія, 4"Б"

Першае верасня ў гэтым годзе для мяне было зусім незвычайнае. Чатыры гады мяне правучыла добрая і ласкавая Нэлі Антонауна, а тут, на другім паверсе, нас сустрэла Анжэліка Міхайлаўна і разам з ёю шмат іных настаўнікаў-прадметнікаў. Кожны настаўнік прынес нам шмат незвычайнага. З'явіліся ў нас новыя прадметы. З прадметамі з'явіліся і новыя сябры ў класе і па-за класам.

Скобла Дзіма, 5"Б"

Першага верасня з хваляваннем і трывогай я ішоў у школу. У мяне ўзнікла шмат пытанняў: хто будзе класным кіраўніком, якія новыя дзеці прыйдуць ў наш клас, якія новыя прадметы будуць у нас, у якім кабінёце будзем займацца. І вось я ў школе. Нас сабралі ў 42 кабінёце для знаёмства з класным кіраўніком. Тут я пазнаёмілася з новымі вучнямі, і мы пайшлі на ўрачыстую лінейку.

Скіба Яўген, 5"Б"

Настаўнікі патрабуюць, каб мы вучылі ўсе правілы. Я лічу, што яны адносяцца да нас добра. Але падчас не вельмі задаволеныя намі. Мне спадабаюцца ўсе настаўнікі, яны добра растлумачваюць.

Панасік Кірыл, 5"Б"

У першы месяц навучання ў школе мне вельмі спадабалася патрабавальнасць настаўнікаў. За гэта ім вялікі дзякуй! Асабліва настаўнікам англійскай мовы і гісторыі. Яны стараюцца для вучняў, каб яны больш ведалі і запаміналі, таму што гэта ім спатрэбіцца пры паступленні ў навучальныя ўстановы. Вельмі добра,

што ў школе выходзіць газета, бо вучні ў ёй могуць выказаць свой пункт гледжання на тыя ці іныя праблемы школы. Часцей за ўсё вучні на ўроку выказаць свае меркаванні не могуць або баяцца. Але гэта яны могуць у школьнай газеце. І настаўнікі, я лічу так, прачытаўшы яе больш добра, змогуць разумець вучняў.

Вучаніца 8 класа.

Мае ўражанні па першаму месяцу навучальнага года добрыя, настрой таксама добры. Але тое, што задаюць шмат урокаў, скарачае час для свабодных заняткаў. Але калі прыходзіш у клас, адразу становіцца веселей, бо наша школа і наш клас вельмі вясёлыя. Але на ўроках матэматыкі, гісторыі, фізікі, хіміі, беларускай мовы і біялогіі такога вяселля няма. Пасля цяжкіх урокаў мы свабодна і гучна ўздыхаем, як быццам перажылі нешта неверагоднае.

Лявіцкая Таццяна, 8"А"

Так як у трэцяй школе я вучуся не першы раз, я яе ведаю вельмі добра. Калектыву класа сустрэў мяне вельмі цёпла. Ужо з першага дня вучобы я адчувала сябе цудоўна. Аднаў у мяне з'явілася шмат сябровак і сяброў, што прыдало мне стымул да вучобы. Прайшоўся да спадабы мне і класны кіраўнік. Гэта сапраўды прыгожая і добрая жанчына, якая заўсёды дапаможа мне ў цяжкую хвіліну. Але я спадзяюся, што такіх хвілін у мяне не будзе. А, увогуле, я ўпэўнена, што ў мяне застануцца толькі светлыя ўражанні ад школы №3.

Кішнеўская Вольга, 11 "Б"

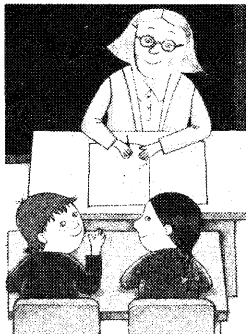
Базавую адукацыю я атрымала ў Бародзіцкай школе, але потым вышышла пайсці вучыцца ў 10 клас ВШ № 3. З першага дня мне тут спадабалася. Вельмі спадабалася мне настаўнікі. Звяртаешся да іх за дапамогай і заўсёды пачуеш: "Калі ласка, чым магу дапамагчы?". Калі прыйшла ў клас, то такіх адносін з боку дзяцей я не чакала. Мы хутка пасябравалі. А чакла спадабалася школьная газета, з якой можна дазнацца аб жыцці школы.

Але, як і ў кожнай школе, тут ёсць свае мінусы. Кепска, што трэба пераабучацца.

Парцяная Вольга, 10 "Б"

Я працую першы год у гэтай школе. І мне вельмі падабаецца мая праца. Мне прыемна размаўляць з вучнямі, настаўнікамі. Ужо некаторыя з іх звяртаюцца за дапамогай да мяне. Лічу, што мае парадзі ім дапамогуць. Думаю, што мне дапаможа і газета "Зэльвяначка". З свайго боку я абяцаю ўдзельнічаць у выпуску газеты па пытаннях псіхалагічнай дапамогі бацькам і вучням, а таксама і настаўнікам. Калі ласка, звяртаіцеся.

Папова Алена Пятроўна,
псіхалаг.

З 3 па 9 верасня ў школе прайшлі мерапрыемствы, прысвечаныя свята беларускага пісьменства і друку.

Фарміраванне і развіццё беларускай мовы.

Мова беларускай народнасці, як і іншыя ўсходнеславянскія мовы, пачынае фарміравацца з XII ст. У гэты час тэрыторыя сучасных Беларусі і Украіны знаходзілася ў складзе Вялікага княства Літоўскага.

Беларуская мова (як і руская, украінская) узяла за аснову загальнаўсходнеславянскай мовы яе фанетычную сістэму, лексічны склад (слёўнік), граматычны дад.

Мова беларускай народнасці фарміравалася на працягу XIV-XVI стст. Як адзначаюць даследчыкі, пісьмовыя помнікі на тэрыторыі Беларусі ўжо ў XV ст. "характэрызуюцца паспеласцю спецыфічна беларускімі асаблівасцямі, і ёсць падставы таварыш пра беларускую літаратурна-пісьмовую мову, якая сваімі фанетычнымі, граматычнымі, лексічнымі асаблівасцямі істотна адрознівалася ад усходнеславянскай мовы X-XI стст.

У пісьмовых помніках XVI ст. знаходзім фанетычныя асаблівасці, характэрныя сучаснай беларускай мове. Вось некаторыя з такіх асаблівасцей: зацвярдзенне шпінных (жываты, выныты, ехавшы, жыто, служыш); афрыката [дж] часта перадавалася спалучэннем дж (наезджати, пріезджати); цвёрды тук [р] (выморги, крычати, прыгнй) і інш.

Разнастайныя пісьмовыя помнікі XV-XVI стст. адлюстроўваюць слоўнічанае багацце старажытнай беларускай мовы, яе высокую ступень развіцця. У ёй адлюстраваны разнастайныя пласты лексікі: грамадска-налітныя (аселяныя, держава, декреть, зрада, податок, пригонь, умова, злочинца, невольник, зведзь, комисар, конституция, скарбовый і інш.); навукова-кніжная (наука, учоны, доктор, звездар, академия, школьник, учень,

наставник, педагог, авторь, литера (літара), историкъ, мовя і інш.); значнае месца займае бытавая, сельскагаспадарчая, сацыяльна-канамічная, вясенная, правая, прамысловая і іншая лексіка.

Беларуская мова ў Вялікім княстве Літоўскім была дзяржаўнай. Яна выкарыстоўвалася ў дзяржаўнай, дыпламатычнай і прыватнай перапісцы, у дзяржаўных установах. На беларускай мове стваралі мастацкія, публіцыстычныя і мемуарныя творы, па яе перакладалі рыцарскія аповесці і раманы, пісалі гістарычныя хронікі.

У развіцці беларускай пісьмовай мовы вялікую ролю адыграла кнігадрукаванне. Заснавальнікам беларускага кнігадрукавання (1517) быў вядомы вучоны, асветнік, выдавец грамадскі і культурны дзеяч XVI ст., перакладчык, пісьменнік і мастак Францішак Скарына з Полацка. Свае кнігі ён выдаваў з малай пашырэння адукацыі сярод народа. Надрукаваныя кнігі Ф. Скарыны распаўсюджваліся не толькі ў Вялікім княстве Літоўскім, але і ў Расій, і на Украіне. Таму дзейнасць Ф. Скарыны мела выключна важнае значэнне для развіцця культуры і кнігадрукавання ўсёх усходніх славян-беларусаў, рускіх і ўкраінцаў. Друкарскае і асветніцкае справу Ф. Скарыны працягвалі С. Будны, В. Цянціскі, П. Метэлявскі і інш. Значны ўклад у развіццё старажытнай беларускай літаратурнай мовы зрабілі Л. Зізаній, М. Смятыцкі, Л. Карановіч, А. Філіповіч і інш.

У другой палове XVI ст. складаюцца неспрыяльныя абставіны для далейшага развіцця беларускай пісьмовай мовы. У выніку Люблінскай уніі (1569) Вялікае княства Літоўскае і Польскае караўства аб'ядналіся ў

адну дзяржаву - Рэч Паспалітую. З гэтага часу пачынацца паступовае распаўсюджванне польскай мовы на тэрыторыі Беларусі. Каб процістаяць гэтаму, у дзяржаўнай зборніцкай законаў "Літоўскі статут" 1566 г. уключаецца спецыяльны пункт аб ужыванні ў справядстве толькі беларускай мовы (раздзел 4, артыкул 1). Гэты пункт захавалася і ў Статуте 1588 г. Аднак у 1696 г. гэтынаў закон, наводзе якога польская мова стала дзяржаўнай на тэрыторыі Беларусі. Пачынаецца падтыка аналячвання і акалатчывання беларускага насельніцтва. Беларуская мова прыняла каталіцкую веру і стала карыстацца польскай мовай, але беларускі народ у палым на працягу стагоддзяў захаваў сваю мову, культуру, звычкі.

У канцы XVIII ст. пасля трох падзеяў Рэчы Паспалітай тэрыторыя сучаснай Беларусі ўвайшла ў Расійскую імперыю. Забаранялася друкаваць на беларускай мове і пават прынозіць беларускія кнігі, выдадзеныя за мяжой. Школы працавалі на рускай мове. На беларускай мове дазвалялася друкаваць толькі фальклорныя матэрыялы, гістарычныя дакументы і помнікі. Аднак, нягледзячы на неспрыяльныя ўмовы, развіццё мастацкай і публіцыстычнай літаратуры на беларускай мове не спрыяла. У другой палове XIX ст. і пачатку XX ст. з'яўляюцца творы Ф. Багушэвіча, Я. Лучыны, А. Гурмыловіча, Ядвігіны П., К. Каганца і інш. Самы буйны і яркі прадстаўнік беларускай літаратуры XIX ст. - Ф. Багушэвіч. Яго дзейнасць мела вялікае значэнне ў развіцці беларускай літаратурнай мовы. Ён першы таварыш пра беларускую мову як найважнейшы элемент нацыянальнай культуры, наставіў пытанне пра лёс яе развіцця.

У XIX- пачатку XX ст. з'яўляюцца навуковыя даследаванні пра беларускую мову, яе гісторыю, фальклор. Было складзена некалькі слоўнікаў сучаснай і старажытнай беларускай лексікі. Найбольш каштоўныя з іх І. Насовіча (1870), І. Навіцкага (1872), Н. Гарбачэўскага (1874). Складзена некалькі граматык, але яны не былі надрукаваны.

Асабліва вялікі ўклад у вывучэнне беларускай мовы і літаратуры ў канцы XIX- пачатку XX ст. унес Я. Ф. Карскі, які па праву лічыцца заснавальнікам сучаснага беларускага мовазнаўства і літаратуразнаўства. Самая каштоўная з яго шматлікіх прац- трохтомная манаграфія

“Беларусы” (7 выпускаў), у якой на высокім навуковым узроўні даследуюцца гісторыя, мова, фальклор, пісьменнасць, шматвяковая культура беларускага народа. Я. Ф. Карскі навукова абгрунтаваў нацыянальную самабытнасць беларускага народа.

Пасля рэвалюцыі 1905-1907 гг. была знята забарона друкавання на беларускай мове. З'яўляюцца выдавецтвы (“Загляне сонца і ў наша ваконца” і інш.), беларускія перыядычныя выданні (“Наша доля”, “Наша ніва”, “Лучына” і інш.). На беларускай мове друкуюцца не толькі мастацкія і публіцыстычныя творы, але і дапаможнікі, падручнікі для навучання дзяцей, навукова-папулярныя

творы і інш.

У гэты перыяд выпрацоўваюцца графічныя, арфаграфічныя, граматычныя, лексічныя, арфаэпічныя нормы беларускай літаратурнай мовы. Станаўленне норм літаратурнай мовы, яе ўзбагачэння і ўдасканалення ў значнай ступені звязана з Янкам Купалам, Якубам Коласам, Цёткай, Максімам Багдановічам, Браніславам Тарашкевічам, Язэпам Лёсікам і іншымі выдатнымі беларусамі.

Падрыхтаваў
Манько У.П., настаўнік
беларускай мовы і літаратуры.

Урыўкі з сачыненняў вучняў 6“Б” класа “Нам трэба шанаваць сваю мову”.

Любоў да сваёй Радзімы, народа пачынаецца з любові да роднай мовы. А наша мова вельмі прыгожая, мілагучная (каміт’ютэр паставіў яе на другое месца пасля італьянскай), гнуткая, праз што вельмі падасца да пэўні і спеваў. Яна адна з найчысцейшых у славянскай сям’і моў.

Іоська Наталля.

Мова яднае нас у народ, які носіць прыгожае, светлае, гордае імя- беларусы. Будзем жа вывучаць і шанаваць гэты бяспэжны скарб, які стварылі і перадалі нам нашы таленавітыя продкі, мудрыя і мужныя дзяды і прадзеда.

Жогла Вольга.

Наша мова- гэта духоўны скарб беларускай зямлі. Тысячы і тысячы людзей слоўца да слоўца, гук да гук, песню да песні збіралі і зберагалі гэты бяспэжны скарб. Толькі тады цябе ўсё будуча паважаць, калі не адмовішся ад свайго нацыянальнага здабытку.

Мяшковіч Святлана.

Мая мова.

Беражы і ахоўвай залатыя правы
Нашай роднае мовы- і ты вечно жывы.

М. Лужанін.

Знакамітыя беларускія паэты на працягу ўсяго свайго жыцця ўслаўлялі і падымалі сваю родную мову ў вачах беларускага народа. Шмат часу пры цары беларуская мова не мела месца ў жыцці дзяржавы. Яна жыла толькі ў душах, казках, легендах простага народа. Сяляне складалі на ёй вершы, паданні, песні. Я. Колас сказаў: “...нам, вучням, было неяк асабліва прыемна чуць вершы на роднай мове”. Прайшло не мала часу, пакуль беларускую мову пачалі лічыць самастойнай. Толькі пасля Кастрычніцкай рэвалюцыі ў 1917г. пачалі друкавацца кніжкі і часопісы на беларускай мове (ужо цяпер па закону). Нямаю працы і сілы ўклаў у гэта беларускі народ. Цяпер, у наш час, паглядзім і думаш: “І чаго не хапае для паспяховага існавання мовы?” А не хапае адной простае рэчы- не хапае любові да роднай мовы. Беларускі чалавек (не кожны) гатовы гаварыць на розных, абы толькі не на сваёй, роднай. Канешне, як толькі ты пачынаеш гаварыць на роднай мове, знаходзіцца такі, хто скажа:

“... ой, які ты беларус, ажно смешна...” Не было для беларускай мовы ні лёгкай гадзіны, ні часу росквіту. Кожны дзень мы чуюм факты на яе карысць і супраць. На жаль, супраць становіцца ўсё больш і больш. Як мала тэлеперадач вядзецца зараз на беларускай мове, як мала ўстановаў з беларускай мовай навучання. А чым беларуская мова горшая за іншыя!? Наша родная мова заняла другое месца на мілагучнасці і прыгажосці ў свеце. Якія прыгожыя вершы на беларускай мове! Калі мы згубім сваю мову, мы згубім культуру, а значыць і свой твар перад усім светам. Мы прыніжам сваю мову, а значыць і сябе перад іншымі народамі.

Я не пішу тут заклікаў шанаваць родную мову. Хопіць заклікаў! Хопіць тлумачыць – ужо час разумець!

Кожны павінен разумець, што свабоднае валоданне беларускай мовай дае магчымасць авалодаць здабыткамі багатай нацыянальнай культуры, гісторыі роднага беларускага краю.

Беларуская мова з’яўляецца дзяржаўнай мовай Рэспублікі Беларусь. Гэта замацавана ў нашай Канстытуцыі.

А ці так гэта на практыцы, у жыцці?!

Дзінглеўская Г., вучаніца 7 “А” класа.

Нашы вершы

Хлеб.

Люблю, як вясной зеляне,
А ўлетку ў палях каласіцца
Прыгожае жыта, пшаніца.
Увосень яго камбайнёр
Пускае ў свой транспарціёр.
Далей ужо мельніка праца:
Чысціотка змалоць пастараша
А пекар з мукі серабрыстай
Прыносіць нам хлеб залацісты.
Каб елі ўсё смакавалі,
Людзей гэтых усіх успаміналі,
Сяброў і гасцей частавалі.

Ленец Рыта Уладзіміраўна,
маці ўмы, вучаніцы 8 "Б" класа.

Жоўты ліст зляцеў з клёна старога,
Жураўлі ўдалячынь папхалі.
І ля школьнага кружыць парога
Водар восні, роднай зямлі.
Ужо не першы раз кліча ў школу
Месяц-верасень з кветкамі нас.
Дык у дарогу, пара нам у дарогу
Як рабілі мы гэта не раз.
Што ж- жыццё шлях складаны,
нягладкі,
І цяжкі, і вясёлы ў свой час...
Ну, а зараз пачуюцца словы:
"Калі ласка, заходзьце ў клас"...

З. Н.

*Вучні і настаўнікі
выказваюць шчырую
падзяку калектывам
райаграпрамтэхнікі
(дырэктар Журак І.І.) і
райсэлягасхіміі (дырэктар
Жалупка М.М.) за
выдзеленыя сродкі на
набыццё тэхналагічнага
абсталявання для
школьнай сталовай.*

For Peace.

A girl wrote some words on the
Blackboard on day
These words are:" Please. No
War!"
And from these words it becomes
So gay
Because they sound like a law.
We love our Earth, it's reliable
Home
We want it is cared and warmed
With beautiful words and
Wonderful deeds,
I think these are all our needs.

Юргель Святлана,
8" А" клас.

Every day I am at school
I feel like at home
I send warmth you and proud
Because you are so cool!

My dear, dear teachers
I'd like to wish you
To be so kind and patient,
To have high reputation,
To love your pupils greatly
Like we love you.
I wish you are admired
And not to be so tired.
I hope that the next year
Will bring success in your career.

Падзякі

У першым нумары газеты
"Зялёнаячка" былі змешчаны
віншаванні настаўнікаў з нагоды іх
юбілеяў. У тым ліку віншавалі мяне.
Я вельмі ўдзячна ўсім тым, хто
рыхтаваў гэты нумар газеты да
выпуску. Для мяне быў прыемным
сюрпрызам і сам выпуск газеты і,
тым больш, віншаванне ў ёй.
Плённай працы супрацоўнікам
газеты. Няхай яна будзе добрым
памочнікам тым, хто выходзіць
маладос пакаленне.
А цяпер праз газету я хачу выказаць
падзяку дырэктару школы,
прафкаму, настаўнікам, усім
работнікам школы, а таксама
вучням за цудоўнае свята, якое яны
падарылі мне ў дзень
нараджэння.

Our teachers are the best
I should say with proud
We can share with them rest
And everything we have.
They are clever, they are cool,
We can trust them all
I would like to stay at school
All my life, it's true.

Канецкі Максім,
6 "Б" клас.

My Town.

My dear town and, I should say
I love you, it is true.
And all my heart and all my soul
Are full of proud of you

You are so beautiful with all
Your streets and lakes and woods
They call you pearl of Belarus
And within you my roots.

I love your people and I know
They are so good and you
Can proud of us because
We are your children,
We love you!

Канецкі Аляксандр,
10" Б" клас.

Гэта было вельмі прыгожа,
тактоўна і ад усёй душы.

Тут было ўсё: і кветкі, і песні,
і танцы, і мастацкае слова ад
таленавітых вучняў школы,
пчырыя словы ад калег.

Гэта свята-падарунак
застанецца ў маёй памяці на ўсё
жыццё.

Я яго ўспрымаю, як апэнку
нялёгкай шматгадовай працы
ўсяго настаўніцтва.

Кніга Святлана Сяргееўна,
настаўніца рускай мовы і
літаратуры.

ВІНШАВАННІ

Паважаная Лілія Барысаўна!

Дазвольце Вас павішпаваць з Днём нараджэння. Жадаем Вам моцнага здароўя, поспехаў у працы, пачасты. Няхай Ваш твар не азмрочваецца горам і турботамі, а заўсёды на ім пануе ўсмішка і адбываецца добры настрой.

Заставіцеся такой жа добрабычлівай і ветлівай.

Вучні 11 "Б" класа.

9, 15, 26 верасня свой Дзень нараджэння святкавалі вучанцы 11 "Б" класа **Месячык Вераніка, Навіцкая Таццяна і Кішнёўская Вольга**. Жадаем ім добрых адзнак, поспехаў у вучобе, сапраўдных сяброў, усмішак і, канешне ж, сапраўднага і чыстага кахання.

Класны кіраўнік і вучні 11 "Б" класа.

З ЮБІЛЕЕМ

Шчыра віншуем:

**Хлапоніну
Ірыну Раманаўну,
Якімовіч
Таццяну Анатольеўну**

са памятнай датай у іх жыцці з юбілеем! Жадаем ім моцнага здароўя, сямейнага дабрабыту, пачасты, пачасты і радасці!

У падрыхтоўцы нумара прынялі актыўны ўдзел Вольга Пятліцкая і Аляксей Юхневіч.

Яны залічаны ў Ганаровыя Сябры рэдакцыі газеты «Зяльвяначка».

Ідэя і назва Юрыя Качука
Заснавальніца: Лілія Качук
Рэдактар: Наталля Рагоўская
Адказны за выпуск:
Сяргей Печарыца

Перадрук матэрыялаў толькі з дазволу рэдакцыі газеты.
Распаўсюджваецца бясплатна.
Наклад 299 паасобнікаў.

Наш адрас:
231930,
г.п. Зэльва,
вул. Булака, 6
СП №3.

Дабрачынна надрукавана Гарадзенскім абласным аб'яднаннем «Ратуша» пры падтрымцы фонда «Альянс Каунтэрапарт», Камісія па Дэмакратыі Амбулаторыі ЗША на Беларусі і Нацыянальнага Фонду на карысць дэмакратыі (ЗША).

ВЯСЁЛЫ ПЕРАПЫНАК

З беларускага школьнага фальклору

Мамі: Ты памяняла вадзі рыбам у акварыуме?

Дачка: Не, яны яшчэ не выпілі тую, якую я ім наліла ўчора.

-Што гэта ты, Сярожа, з'еў усе абаранкі, а аб малодшай сястрыцы не падумаў?

- Я ўсё думаў, мамачка, каб яна не прыйшла, пакуль я не з'ем іх.

На ўроку гісторыі:

Настаўнік: Як пернабытныя людзі палявалі на мамантаў?

Вучаніца: Яны каналі ямы, мамант бег, падаў туды і ламаў сабе рукі і ногі.

На ўроку матэматыкі:

Настаўнік:

У цябе быў адзін яблык. Ты яго з'еў.

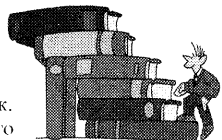
Колькі засталася?

Вучань: Агрызак.

Настаўнік задаў сачыненне на тэму "Калі б я быў дырэктарам фірмы..." Усе старанна пішучы, адзін толькі Андрэй глядзіць у акно.

-А ты чаму не пішаў?- пытае настаўнік.

-Чакаю сакратарку!

Паважаныя чытачы!

Рэдакцыя газеты "Зяльвяначка" з увагай і цікавасцю прачытала ўсе вашы водзі ўкі, заўвагі і прапановы. Некаторыя з іх мы выконваем адразу. Вучань з 4 "А" класа (на жаль, ён не ўказаў сваё прозвішча) напісаў падрукаваць у газете анекдот.

Мамі тэлефануе да Вовачкі:

- Вовачка, памый нілью і рукі, прыйдзе цётка Манна.

- А калі не прыйдзе, то я і буду, як дурань, з памятнай нілью і рукамі?

Шмат дзяцей цікавяцца жыццёвым пляхам дырэктара школы. Рэдакцыя газеты звяртаецца да М.К.Літвінчыка з просьбай у бліжэйшы час пранесці творчую сустрэчу з вучнямі школы.

На жаль, некаторыя з ванных просьбаў мы не можам выканаць.

Вельмі ўразіла просьба А.Кічука з 4 "А" класа даведацца са старонкаў нашай газеты, які ў гэтым годзе ўраджаі і якія вынадкі былі за чатыры месяцы. Паважаны Андрэй, пра ўраджаі і здарэнні чытай у раённай газете "Праца".

Былі прапановы друкаваць і праграму тэлеперадач. Праграма тэлеперадач таксама друкуецца ў газете "Праца".

Астатнія, на магчымасці, мы будзем выконваць. Чакаем ванных публікацый, кулінарных рэцэптаў, смяшчэння са школьнага жыцця, крыжанавак, загадак. Жадаем вам поспехаў у творчасці.

Рэдакцыя.